

moralsk Forpligtelse til stadig at træde hjælpende til dels med Hensyn til Vedligeholdelsen og dels maaske ogsaa med Hensyn til Udvidelsen af det paabegyndte Arbejde. Naar derimod Havnen bygges som en Statshavn, saa ved man, hvad man gaar ind til, saa er hele Forholdet rent og klart, og det bliver Rigsdagen, der til enhver Tid vil komme til at bestemme, hvor vidt man i saa Henseende vil gaa.

Der er i Folketinget foretaget nogle enkelte Ændringer i Lovforslaget, som dog ikke er særlig betydningsfulde, og som ikke rører ved Lovforslagets Princip. Med Hensyn til de foreslaaede Anlægssummer berører de heller ikke disse udover, som jeg her har nævnt, at man har forhøjet den samlede Anlægssum med et Beløb af ca. 69,000 Kr.

Jeg tror foreløbig, at jeg kan nøjes med disse faa Bemærkninger, og skal kun tilføje, at jeg selvfølgelig indser, at det er paa et meget sent Tidspunkt, at dette Lovforslag er kommet op til Behandling i dette høje Ting, men jeg har alligevel derfor ikke opgivet Haabet om, at det skulde lykkes at gennemføre det allerede i denne Rigsdagssamling. Det har jo en overordentlig stor Betydning for Færøerne, at man allerede i den kommende Sommer kan begynde at tilrettelægge de Foranstaltninger, der her er Tale om. Naar Lovforslaget er kommet saa sent op til dette høje Ting, skyldes det selvfølgelig for en Del, som der ogsaa gøres opmærksom paa i den Betænkning, Folketingets Udvalg har afgivet, at der har været ført Forhandlinger med Thorshavns Kommune angaaende Havnen ved Thorshavn, og paa Grund af Afstanden gaar det jo langsomt med saadanne Forhandlinger. Det har selvfølgelig sinket Sagen ret betydeligt. Men til Gengæld er Forholdet det, at Sagen nu er meget vel gennemarbejdet i det andet Ting, som har afgivet en ret fyldig Betænkning, hvor Sagen foreligger klart belyst, og da Lovforslaget i sig selv jo ogsaa er nogenlunde let overskueligt, tillader jeg mig dog til Trods for, at det er kommet saa sent herop, at haabe paa en saa velvillig Behandling af det, at det kan op højes til Lov endnu i denne Samling.

Fr. Petersen: Den højtærede Minister for offentlige Arbejder har udførligt gjort Rede for den Sags Forhistorie, som det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at ordne, og har ligeledes gennemgaaet Lovforslagets Hovedbestemmelser. Den højtærede Minister udtalte, at det kunde

ikke nægtes, at det Beløb, der gennem Lovforslaget kræves af Statskassen, er meget betydeligt, og jeg vil langtfra nægte det. Naar man ser paa, under hvilke Forhold det skal anvendes: at Befolkningen i det Samfund, det skal komme til gode, ikke er mere end 18,000 Mennesker, og ser det i Sammenligning med alle Bevillinger, der tidligere har været Tale om at yde til Færøerne, maa man indrømme, at det er et overmaade stort Beløb. De Bevillinger, der ydes til Færøerne, plejer vi at kunne betegne med 3-chifrede, 4-chifrede og rent undtagelsesvis med 5-chifrede Tal. Her er der Tale om et 7-chifret Tal. Vi er kommet til Millioner og over Millioner, idet det her drejer sig om at yde 1 $\frac{1}{3}$ Mill. Kr. til Færøerne. Jeg vil allerede nu sige Regeringen og særlig den højtærede Trafikminister Tak, fordi dette Lovforslag er kommet saa vidt og for den levende Interesse, hvormed den højtærede Trafikminister har omfattet denne Sag og ført de ikke paa ethvert Punkt lige lette Forhandlinger for at faa den løst.

Beløbet er stort, og det trænger sikkert til en Forklaring, hvorledes det er muligt, at Færøerne har rettet et Andragende til den bevilgende Myndighed om at yde et saa stort Beløb. Jeg tror at kunne sige, at naar der paa Færøerne lægges særlig stor Vægt paa en snarlig Løsning af det saakaldte Havnespørgsmaal, er det af to Grunde. Den første er den, at den stærkt tiltagende Befolkning i stigende Grad er henvist til at ernære sig ved Fiskeri, og den anden Grund er den, at der i de sidste Aar er ved at foregaa en Forandring i Fiskeridriften eller Maaden at drive Hjemmefiskeriet ved Færøerne paa, idet man mere og mere er gaet over til at bruge Motorbaade i Stedet for Robaade. At Befolkningen paa Færøerne er i stærk Tilvækst, fremgaar af følgende Tal: i 1870 var Indbyggerantallet 9,992, i 1901 var det 15,230 og i 1911 var det 18,000. Statistisk kan det nu oplyses, at Fiskeri og Søfart i stærkt stigende Grad er at betragte som Hovednæringsvejen for den færøske Befolkning, saa at næsten den hele nævnte Befolkningstilvækst maa ernære sig ved Fiskeri eller Virksomheder, der staar i Forbindelse med og er afhængige af Fiskeriet. Jeg skal saaledes oplyse, at ved Folketællingen i 1870 ernærede af 9,992 Indbyggere de 3,060 sig ved Fiskeri og Søfart; i 1901 var dette Tal vokset til 6,119 af 15,230 og i 1911 til 9,515 af 18,000